

i en Form, saa i en anden — om det saa ikke er Andet end en Guldplads — har at gjøre sig gode Venner med Belgerne. Det er muligt, at vi saa paa et politisk Standpunkt, paa hvilket dette kan tages for gode Værer, især naar Status virkelig er saa god, som der fortælles — jeg tror nu ikke paa, at vi have 8 Millioner Overskud —; men jeg tror nok, at Medaillen har en anden Side, som er nok saa korrekt, og naar vi ved en senere Leilighed komme til at se paa denne, er det ikke sagt, at oplyste Bølgere, der forlange af Folkethinget, at det skal vogte Statskassen og derigennem Statterverdens Læve, særdeles ville ynde denne Politik. Nu interesserer det mig særdeles, at uagtet Ministerens Interesse for de Herreres Forslag saar han til Tak derfor, at det ærede Medlem for Nørre-Sundby (Suel) siger: Bestagelsen af dette af Ministeren anbefalede Forslag maa naturligvis medføre, at alle Planer om Sparvevesen i denne Del af Verden forsvinde, der bliver tabula rasa, vi begynde forsra, og saa spørge vi: Skal der overhovedet stiftes en Bæl i Grunden ved Frederikshavn, gjøres et Spadestik — om man saa kan sige — ved Uddybningen? Det skal stilles hen, indtil vi faae Hirtshals og Nexø undersøgt. — Den anden Forlagsstiller for Københavns 9de Valgkreds (Raulsen) siger akkurat paa samme Maade overfor Ministeren: Tak for Anbefalingen; men Bestagelsen af Forlaget betyder Fortastelse af ethvert Haab om, at Du skal faae Noget ud iaar vedkommende Frederikshavn. Det er Noget, der lyder oprigtigt af de ærede Forlagsstillere, der er en vis Logik i det, og jeg vil ogsaa sige, at de, der Intet ville have gjort ved Frederikshavn, selv om det kom til at foreligge saaledes, at man kunde gjøre det der, hvor der er paatrængende Nødvendighed for, at Noget bliver gjort for den almindelige Skibsfart, skulle stemme for dette Forslag, saa gjøre vi det om og stille det hen. At Forlaget bliver vedtaget alligevel, tvivler jeg ikke om, thi Forslag, der ikke have kunnet komme frem efter Forholdene i Udvalget, maa naturligvis kunne komme ved det nye Udvalg her, jeg mener de 15 ærede Forlagsstillere. Den samme Skjæbne, som ramte den høitærede Indenrigsminister ved en større Sag, vil ogsaa ogsaa ramme ham her; han stillede sig velvillig overfor de Herrer, og til Tak saar han det Svar: Der ligger dit Forslag! Den samme Tak fik han i sin Tid; han modtog visse iydte-hynsle private Forslag, der gik igjennem ved Understøttelse af Regeringens sædvanlige Venner, men da de vare gaaede igjennem, hamrede de løs paa ham, fordi han havde modtaget disse Forslag. Jeg skal i denne Forbindelse have den Fornøjelse at vise de Herrer hen paa en af Frugterne af disse private Fernbanebevægelser iaar, som navnlig maa fryde det ærede Medlem for Aarhus (Singersted). Han fører med sig hjem til

Aarhus under Punkt 148: 3,418,000 Kr. ud af Statskassen til Aarhus—Nyomgaardbanen etc. Det er et godt Stykke, det er slet ikke saa lille en Mundfuld. Jeg tvivler ikke om, at naar man gjør Status op, saa tager man det for fulde — nei, for gode Værer, fuld maa man ikke være i denne Maadeholdstid. Det er saa godt som Valuta; ja, det er en Valuta, som Banken ikke eier, det vil ikke gaa ind i Statskassen, og det vil ikke komme til at tjene nogensomhelst Samsundsin-teresse for en Dre udover, hvad der ellers vilde være slet, naar det var i private Hænder. Jeg peger blot paa dette Forslag som en af Frugterne af denne Fernbanealliance. Saaledes gik det Ministeren med den større Sag, og saaledes kan det gaa ham Ved en mindre. Jeg paastjønner, som sagt, at de to ærede Forlagsstillere, der have havt Ordet, saa aabent have tilkendegivet deres Hen-sigt. — Med Hensyn til Kultusministeriets Budget har det glædet mig at høre den resolute Tilflut-ning, den høitærede Kultusminister har givet Ud-valgets Flertals Forslag angaaende Betingelserne for Laanet til Årshavn Kommune. Jeg skal ikke udtale mig videre derom, idet jeg henholder mig til den ærede Ordførers Udtalelser og hans Hals- og Haandsret over Forlaget vedkommende denne Sag. Med Hensyn derimod til Forlaget under Nr. 122, hvor der forlanges 17,000 Kr. til en Kunststøtstillingsbygning, vil jeg sige et Par Ord. Det er en af disse Stillinger, man stund-om kan finde hos et Udvalg, at der er slet Ingen, der har tiltraadt Forlaget; se paa Vædringsfor-slagslisten, Forlaget staar blot paa Ministerens Navn, Flertallet har blot forbeholdt sig et Par Ord af Ministeren, saa tiltræder man det, saa er man overbevist. Jeg stylder at sige, at vi, det lille bestedne Mindretal (Ufrydelse) — ja, vi sige det selv, vi ere 20 Procent af det høie Fi-nantsudvalg, nemlig det ærede Medlem for Kjø-benhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) og jeg — have ikke kunnet hoppe saa let paa denne Sag, ikke just for fde 17,000 Kroners Skyld, uagtet det slet ikke er saa lidt, men for selve det mærkelige Princip, der ligger i Tiltrædelsen af en saadan Sag. De Herrer vide, at Mini-steren isjor fik hver Stilling, han begjærede til denne Bygning, nemlig 500,000 Kr., og — hvad De maaste ikke vide, ja, maaste vide. De det dog — den Minister, der fik de 500,000 Kr. sagde: Kan jeg ikke bygge for det Beløb, saa bygger jeg ikke. Nu have De her — det er i Narheden af Theatret og det er et farligt Varsel — synes det mig, en begyndende Theaterhistorie. Man fortæller os, at man har lavet en Byggekontrakt, hvorefter Murene ere blevene noget tyndere, Træet noget svagere, Gulvet Beton og Ornamenterne forsvundne. Murene blive eventuelt til Fern-gitter og Ferngitteret maaste til Trægitter eller maaste til slet ingen Ting, og hvad Andet der